

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ὁ αἰδίδιμος Λίβιγστων ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστὸν κινούμενος κατέλιπε τὰς ἀναπαύσεις καὶ τὰς ἀπολαύσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀπελθὼν περιέπλανᾶτο ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀφρικῇ ὅπως διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου καταστρέψῃ τὴν σωματεμπορίαν καὶ φέρῃ τοὺς ἀγρίους τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ διάφοροι ἱεραποστολαὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδρύθησαν, μία δὲ τούτων ἔχει ἱεραποστολοὺς εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς λίμνης Γανκονίκας. Ἐκτῆς ἀλληλογραφίας τῶν ἱεραποστόλων τούτων μαθάνομεν πολλὰ περίεργα περὶ ἠθῶν ἐθίμων καὶ θρησκείας τῶν ἀγρίων κατοίκων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐργάζονται. «Ἐχούσι, γράφει εἰς τούτων, τὴν ιδέαν τοῦ Θεοῦ, πιστεύουσιν εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν καὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην Μεσσίας. Οἱ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Λίμνης κατοικοῦντες οὔτε εἰκόνας οὔτε εἰδῶλα ἔχουσιν, ἐνῶ οἱ τῆς δυτικῆς παραλίας ἔχουσιν ἀμφότερα. Γλυπτὸν τι κατέχει τὴν πόλιν ἐκάστου χωρίου καὶ σχεδὸν ἐκάστης κατοικίας καὶ ἰδίως τῆς κατοικίας τοῦ φυλάρχου. Τὰ εἰδῶλα ταῦτα παριστῶσι τοὺς προγόνους τῶν κατοίκων, πρεσβεύοντας ὑπὲρ αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Προσεύχονται δὲ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν καιρῷ θλίψεων ἢ ἐν ὁδοιπορίᾳ ἢ πολέμῳ. Πρεσβεύουσιν ὅτι ὑπάρχει μέγα πνεῦμα κατ' ἐξοχὴν κυρίαρχόν καλούμενον «Καλούμβα», ὅπερ τοποθετοῦσιν εἰς τὸ ἀχανές, ἐκεῖ δὲ πιστεύουσιν ὅτι καταφεύγουσιν αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον. Τὴν ψυχὴν ὑποδέχονται

στρατιὰ πνευματικῶν σωμάτων καὶ φέρουσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίαρχου, ὅπως δῶ λόγον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πράξεων αὐτῆς, οὗτος δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εὐλογεῖ, τοὺς δὲ πονηροὺς τιμωρεῖ. Εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς ἐπὶ γῆς καὶ νὰ συγκοινωνῶσι μετ' αὐτῶν δι' ἐνουπιῶν Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἄνθρωποι οὐδόλως σχετισθέντες πρὸς τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς γῆς, ἄνθρωποι ἀπολίτευτοι, ἀμαθεῖς, βάρβαροι, ἄγριοι, ἔχουσι τὰς αὐτὰς προσδοκίας, τὰς αὐτὰς ἐλπίδας καὶ τὰς αὐτὰς πνευματικὰς ἀνάγκας οἷας καὶ οἱ πεπολιτισμένοι ὅ,τι εἰ μᾶλλον ἀνυπτυγμένοι τῆς γῆς ἡσθάνθησαν ἤδη, εὐρίσκομεν ὅτι αἰσθάνονται οἱ ἔσχατοι τῆς γῆς. Ἐκ τούτου δὲ τρανῶς καταφαίνεται ὅτι ἡ καταγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ τὸ τέρμα ἐπίσης τὸ αὐτό. Τὴν ὁδὸν ἣν πορεύεται ὁ ἄνθρωπος ἐν σκότει καὶ ἀμηχανίᾳ ἐφώτισεν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ κατέστησεν αὐτὴν προσιτὴν διὰ τῶν θυσιῶν καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἡ μόνη λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ζωῆς δίδον ἡμῖν τὴν γνῶσιν τῆς παρουσίας καὶ μελλούσης καταστάσεως τῆς ψυχῆς διὸ καὶ λέγει ὁ ψαλμωδός: λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου καὶ φῶς εἰς τὰς τρίβους μου (ψαλμ. ριθ'. 105).

Τὸ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐκτυλισσόμενον δράμα δικαίαν ἐξήγησε τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ εὐλόγους παρέσχεν ἀφορμὰς εἰς μελαγχολικὰς περὶ τῆς πατρίδος σκέψεις. Τὸ ἀποτρόπαιον ἐγκλημα—ἡ κατανόσφισις δημο-

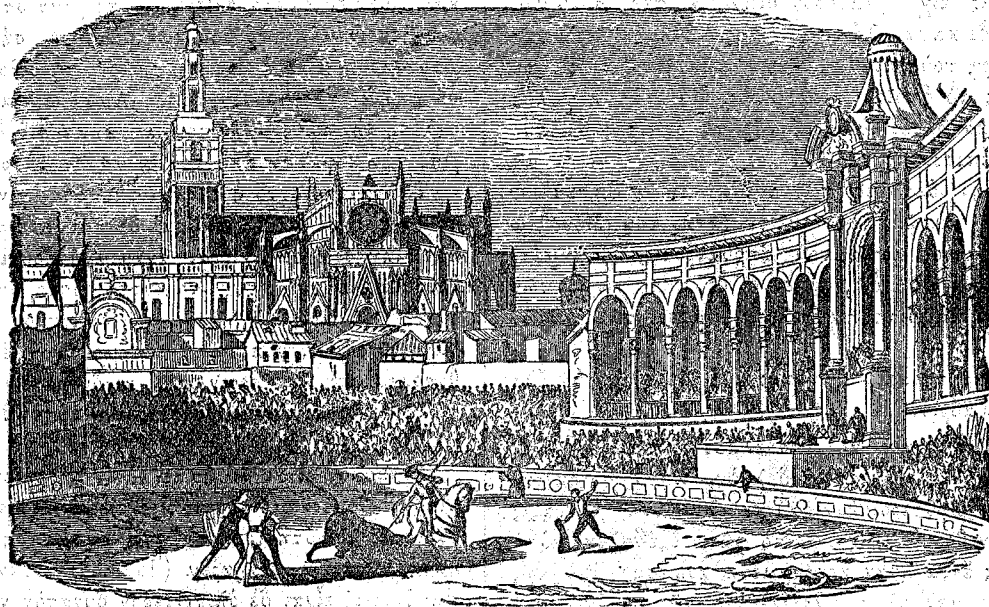
Κατά τὰς πρώτας ἐννέα ἡμέρας τοῦ Μοχαρέμ ὄμιλοι ἐπορεύοντο διὰ τῆς πόλεως, ἄδοντες παράπονα, κραυγάζοντες «Χοσέιν, Χοσέιν»! — Τῶν μαρτύρων τυπτόντων καὶ πληγόντων ἐαυτοὺς ἐν ἐξάψει φρενῶν τοιαύτη ὥστε πολλάκις ἐλιποθύμουν ἐξ ἀτονίας, ἐνῶ τὸ δράμα τὸ ὁποῖον παρουσίαζε τὴν τύχην τοῦ Χοσέιν, προέβαιεν βῆμα πρὸς βῆμα διὰ τῶν διαφόρων αὐτοῦ σκηνῶν, ἕως οὗ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἡ μανία καὶ οἱ ὀδυρμοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔπακρον διὰ τοῦ φόβου τοῦ Χοσέιν καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη οὐχὶ σπανίως κατέληγε διὰ τῆς σφαγῆς τῶν Σουννητῶν, τῶν ἀντιδοξούντων τοῖς Σχίταις. Ἡ Ῥωσία κατήργησε τὴν τελετὴν ταύτην ἐν τῷ Καυκάσῳ ἀλλὰ ἐν Περσίᾳ εἶναι ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.

ριστοιχισμένοι ὑπὸ τῆς αὐλῆς τῶν, προεδρεύουσι τῶν αἱματηρῶν τούτων ἀγῶνων· ὀλόκληρος δὲ ὁ στρατὸς κατέχων ἀπέραντον ἀμφιθέατρον, μαρτυρεῖ διὰ κραυγῶν χραῆς, ὁποῖαν ἀγάπην ἔχει διὰ τοὺς ἀρχαίους τούτους ἀγῶνας.

Τὸ σημεῖον δίδεται ὁ περιβόλος ἀνοίγεται, ὁ Ταῦρος χύνεται ἐν μέσῳ τοῦ ἀμφιθέατρον, τότε γίνεται θόρυβος φοβερός διὰ σαλπύγγων συνεπειᾶ τῶν ὁποίων σταματᾷ. Ἀλλ' ἀμεσῶς ῥίπτεται κατὰ τοῦ προστυχόντος ἵπποτου, ὅστις τὸν πληγώνει, καὶ φεύγει δραμαίως εἰς τὴν ἑτέραν ἄκρην. Ὁ Ταῦρος ἐρεθίζεται τὸν διώκει ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ῥίπτεται ἐπὶ τοῦ στίλβοντος ὑδάσματος τὸ ὁποῖον τῷ παρουσιάζει πολεμιστῆς πεζός.

Ὁ ἐπιδέξιός Ἰσπανός, ἐν ἀκαρεῖ ἐξακοντίζει ὄξυ

ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ:

Ἐν μέσῳ εὐρείας πεδιάδος εἶναι ἐκτεταμένον ἀμφιθέατρον περιστοιχισμένον διὰ βαθμίδων. Ἡ Βασίλισσα ἢ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, θέλοντες νὰ προσελκύσιν εἰς ἐαυτοὺς τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηκόων τῶν, διὰ τῆς μετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ εὐαρεστοῦντα αὐτοῖς θεάματα, προσκαλοῦσι πολλάκις τοὺς πολεμιστὰς τῶν εἰς τὸ προσφιλέστερον τοῖς Ἰσπανοῖς θεάμα. Ἐνδεδυμένοι λεπτὴν μεταξίνην ἐσθῆτα ἄνευ θώρακος μόνον δὲ ἀκόντιον κραδαίνοντες ἔρχονται ἐπὶ ταχέων ἵππων, ὅπως κτυπήσῃ καὶ καταβάλῃ τοὺς ἀγρίους ταύρους. Στρατιῶται πεζοί, ἔχοντες τὴν κώμην περικεκλισμένην ἐντὸς δικτύων κρατοῦσι διὰ μιᾶς χειρὸς πέπλον πορφυροῦν, ἐκ δὲ τῆς ἄλλης αἰχμηρὰ ἀκόντια. Ὁ δικαστὴς κηρύττει τὸν νόμον, ὅπως οὐδεὶς βοηθήσῃ τοὺς πολεμιστὰς, καὶ οὐδὲν ἕτερον τοῖς ἐπιτρέπῃ, εἰμὴ τὸ ἀκόντιον δι' οὗ νὰ φονεύσῃ καὶ ὁ πέπλος ἵνα ἀμύνωνται. Οἱ βασιλεῖς πε-

βέλος τὸ ὁποῖον διανοίγει πληγὴν νέαν, ἐξ ἧς ῥέει τὸ αἷμα κρουνηδόν. Πληγὴς διὰ πάντων τῶν ἀκοντίων, τῶν ὁποίων ἡ αἰχμὴ μένει ἐμπεπηγμένη ἐντὸς τῆς πληγῆς, ὁ ταῦρος ἐκβάλλει φοβεροὺς μυκηθμοὺς τινάσσεται διατρέχων τὸ ἀμφιθέατρον, καὶ πίπτει ἐπὶ τέλους ἐξηντημένος καὶ νεκρός.

Ἡ βάρβαρος αὕτη συνήθεια καίτοι λίαν μετριασθεῖσα δὲν ἐξέλιπε δυστυχῶς ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας.

Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΦΑΤ

Εἰς τῶν διακεκριμένων ἱεραποστόλων, ὁ κ. Μαφάτ, ἀπῆλθε τῆς πατρίδος του μεταβάς εἰς Ἀφρικὴν ὅπως διδάξῃ τοὺς ἀγρίους μαύρους τὴν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν. Ἐγενήθη ἐν Ὀρμυσταν τῆς Σαωτίας τὸ ἔτος 1795 ἐξ ἀσήμεων ἀλλ' εὐσεβῶν γονέων. Ὅτε ποτε ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ἡ μήτηρ ἐζήτηε παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ὅτι ἤθελεν ἀναγι-

νώσκει τὴν ἀγ. Γραφὴν καθ' ἐκάστην καὶ προσείχεται κατὰ πρώτων καὶ ἐσπέραν' κατ' ἀρχὰς ὁ παῖς ἐδίστασε, ἀλλὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ ἀποχωρισμοῦ ὑπεσχέθη καὶ ἤδη ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἐκείνην ὀφείλει τὴν χρησιμότητά καὶ εὐτυχίαν του. Τὸ ἔτος 1816 καὶ τὸ 21 τῆς ἡλικίας του ὁ κ. Μαφάτ ἀπῆλθεν ὡς ἱεραπόστολος εἰς τὴν Ἀφρικὴν, μόνος καὶ ἀπροστάτευτος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἤρξατο τὸ ἔργον του μεταξὺ τῶν Βεχουάνα φυλῶν. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1842 εἶχε καταφθάσει ὄχι μόνον νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσαν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἐν αὐτῇ τὰς ἀγ. Γραφὰς. Συνέταξε καὶ βοηθητικὸν βιβλίον καὶ ἐδίδαξε τοὺς ἀγρίους νὰ ἀνακινώσῃσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν. Ἦδη δὲ μετὰ 65 ἐτῶν διακονῆν ἐν

«Βοσκός τις προσῆλθέ ποτε λίαν τεταραγμένος. — Τί ἔχεις; ἠρώτησα. Ἐχάθηκα, ἀπήντησεν ὁ βοσκός, ἀπώλεσα τὸ εὐαγγέλιον ἃν μοι ἔδωκας». Μὴ λυπησάσθαι εἶπεν ὁ ἱεραπόστολος σοὶ δίδω ἄλλο. Ἀλοίμονον! ἀλοίμονον! ἐστέναξεν καὶ εἶπεν ὁ βοσκός. Ἡξέ- ρεις ἀφέντη μου ὅτι ἡμεῖς οἱ βοσκοὶ πολὺ ἐξαρτώμεθα ἀπὸ τοῦ σκύλου, διότι αὐτοὶ εἶναι καὶ φύλακες καὶ προστατὰι ἡμῶν καὶ τῶν ποιμνίων. Λοιπὸν ὁ σκύλος μου εὐρῶν τὸ εὐαγγέλιόν μου κατὰ γῆς τὸ ἐξέσχισε καὶ πράγματι κατέφαγε καὶ μέρος αὐτοῦ. Τώρα δὲ φοβοῦμαι ὅτι θὰ γείνη τόσον ἀγαθός, περιποιητικὸς καὶ ταπεινός ὥστε οὔτε θὰ γαυγίξῃ οὔτε θὰ δαγκάνῃ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς λύκους! τί γὰρ κάμω! τί γὰρ κάμω! Τότε ὁ ἱεραπόστολος ὠδήγησε

Ὁ Μαφάτ.

μέσῳ τῶν μαύρων κατάρθασε θεία συνάρσει νὰ ἐκχριστιανίσῃ πολλὰς χιλιάδας ἀγρίων νὰ καταστήσῃ ποτε αἰμοδόρους κατοίκους εἰρηνικούς, νὰ διδάξῃ αὐτοὺς τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας καὶ τέλος νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς παρουσίας διαφθορᾶς καὶ τῆς μελλούσης καταδικῆς Ἰδρυσεν ἐκκλησίαν ἐν αἷς οἱ κάτοικοι ἤδη προσέρχονται πρὸς κατρείαν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγ. Γραφῆς καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τίς δύναται νὰ καυχῆθῃ ἐπὶ πλεονεκτήματι χρησιμότητι τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρός. Διηγοῦμενος τὴν ἀπλότητα μεθ' ἧς, οἱ ποτὲ ἀγριοὶ καὶ θηριώδεις τὸν χαρακτῆρα, παραδέχονται τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἕλεγε

καὶ καθησούχασε τὸν ἀπλοῦν ἐκεῖνον βοσκὸν ὅστις λαβῶν ἕτερον εὐαγγέλιον ἀπῆλθε χαίρων. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι λαμβάνουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὡς βρέφη οὗτοι δὲ διὰ τῆς μελέτης, τῆς προσευχῆς τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς πείρας ἀνδρίζονται εἰς τὸν χριστιανικὸν χαρακτῆρα καὶ οἱ ποτὲ τίγρεις διάγωσι τὸν βίον τοῦ ἀρνίου χρήσιμοι καὶ εὐτυχεῖς. Πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐν μικρὸν σύγγραμμα ἀπλουστάτου ἀνθρώπου δύναται νὰ κατάρθῃσῃ ὅ,τι οὔτε φυλακῆ, οὔτε στρατός, οὔτε ἀστυνομία, οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἄλλη τις δύναμις ἤτοι νὰ ἠθικοποιήσῃ ἐκχριστιανίσῃ, ἐκπολιτίσῃ τοὺς ἀγρίους. Βεβαίως λοιπὸν πρέπει νὰ ἦναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὅπως καὶ πα-

εγένετο ταχέως γνωστόν. Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, ὥστε καίτοι ἡ κατοικία αὐτοῦ ἦτο ἐκτεθειμένη, οὐδὲν ἕτερον παράδειγμα λαφυραγωγίας συνέβη. Ἀκόμη καὶ οἱ ἄξεστοι καὶ ἀπαιδευτοὶ ἀγρόται ἠσθάνθησαν τὴν ἐπιβάλλουσαν ἐπιρροὴν τοσαύτης εὐμενείας, ἀτυχῶς ὁμῶς καὶ τοσοῦτῳ σπανίας, ἠδυνήθησαν δὲ μόνον νὰ θεωρῶσι τὸ ἐνδιαφέρον πρόσωπον ὅπερ ἴδρυσεν τὴν κατοικίαν του ἐν μέσῳ αὐτῶν μὲ ἀίσθημα σεβασμοῦ τοσοῦτον ὅσον οὐδέποτε ἔλαβον δι' ἕτερον ἀνθρώπινον ὄν.

Ὁ ἐπαναλαμβάνων ὄσα ἀκούει ὑφίσταται τὴν ποιὴν νὰ μὴ ἐμπιστευταί τις αὐτὸν διὰ μυστικοῦ τινος, εἰμὴ ὁσάκις ἔχη ἀνάγκην νὰ τὸ δημοσιεύσῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν μεταχειρίζονται ὡς ζῶσαν εἰδοποίησιν, ὡς τοὺς ἀγγελιοφόρους ἐν ταῖς ὁδοῖς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οὗτοι κομίζουσι τὰς ἀγγελίας ἀνοικτάς ἐπὶ σκιδῶν ἐνῷ ἐκεῖνος τὰς φέρει κεκρυμμένας καὶ μεταξὺ τῶν ὁδόντων. Πᾶς κοινωνικὸς κύκλος ἔχει τοιαύτην ζῶσαν ἐφημερίδα. Ἐξίσου δὲ ἀξιωματικὸς εἶναι ἡ διαγωγή τοῦ τοιοῦτου εἴτε ἐκ κκκοβουλίας, ἐπαναλαμβάνει εἴτε ἐκ κουφονοίας.

Ἡ Ῥωμανία συνῆψε χρέος δημόσιον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1864 ἀνελθὸν εἰς 500,000,000 φρ. ἐξ ὧν 435,000,000 ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε. Ἐπειδὴ δὲ τὸ χρέος ἐχρησίμωσεν εἰς ἔργα παραγωγικὰ οἷον σιδηροδρόμους κλ. ἡ δαπάνη νῦξῃσε τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τῆς χώρας. Μόνη ἡ Ἑλλάς ἔχει τὴν ἀτυχίαν νὰ δανειζέται καὶ δαπανᾷ ἑκατομύρια τὰ ὅποια αἱ κυβερνήσεις αὐτῆς ἀποκλειστικῶς καταναλίσκουσιν εἰς προμήθειαν πολεμικοῦ ὕλικου τὸ ὅποιον φθίρεται εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἐλπίζομεν τοῦλάχιστον νῦν ὅτι θὰ ἀποκτήσωμεν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν ἐὰν μὴ καὶ τῶρα κατισχύσῃ τὸ σύστημα τῆς φειδωλείας ὁσάκις πρόκειται περὶ ἔργου κοινωφελούς.

Ἐκ πληθυσμοῦ 28,010,695 ψυχῶν (ὡς ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1878) ἐν Ἰταλίᾳ, 382,431 πρόσωπα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες ἀσχολοῦνται εἰς βιομηχανικὰ ἔργα. Ὅστε 13,64 ἐπὶ τοῖς χιλίοις εἰσὶν οἱ εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἀσχολούμενοι. Ὁ ἀριθμὸς ὁμῶς οὗτος δὲν περιλαμβάνει τοὺς εἰς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ μικρὰ ἐργαστήρια ἀσχολούμενους. Ἐν Σικελίᾳ περὶ τὰς 47,000 ἀνδρῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ θείου, καὶ ἐν Σαρδηνίᾳ 40,000 εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ κασσιτέρου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Κατὰ ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικής, κατὰ τὸ ἔτος 1880, ὁ ἀριθμὸς τῆς διὰ τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους μετενεχθείσης ταχυδρομικῆς ἕλης παντὸς εἴδους ἀνῆλθεν εἰς 2,720,234,252 τεμάχια. Ἐξ ὧν 1,053,252,

876 ἦσαν ἐπιστολαὶ ἧτοι 21 δι' ἕκαστον ἄτομον ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις, 324,556,440 ἐπιστολικά δελτάρια, 812,032,000 ἐφημερίδες, 40,148,792 περιοδικὰ καὶ 21,515,832 δέματα παντὸς εἴδους.

* * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ἀνέρχεται εἰς 3,814,571 αὐξήσας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν κατὰ 560,311.

* * Ζῆ ἔτι ἐν Βάδῃ γέρων τις ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατεῖχε τὴν θέσιν διανοίκτου τῶν ὑποδημάτων τοῦ πατρὸς τοῦ ἐνστάτος αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Τὸ μόνον αὐτοῦ καθήκον ἦτο νὰ φορῇ νέα ὑποδήματα τοῦ ἀρχιδουκὸς ἑωσὺ καθίσταντο ἰκανῶς ἀνετα. Ὁ γέρων οὗτος ἀπολαύει συντάξεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐκείνην.

* * Ἐβδομήκοντα χιλιάδες μετανάσται ἐκ διαφόρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἀπεβιάσθησαν ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

* * Ἡ Βρετανικὴ καὶ Ἀλλοδαπὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία, ἰδρυθεῖσα ἤδη πρὸ 72 ἐτῶν, ἐξέδωκε τὸ ἀπελθὸν ἔτος ὑπὲρ τὰ 2,700,000 ἀντίτυπα Ἱερῶν Γραφῶν, καὶ ἀσπασμάτων τῶν Γραφῶν. Εἰσέπραξε δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως 200,000 λίρας στερλίνας.

* * Ἐν Ἀγγλίᾳ καθ' ὑπολογισμὸν γενομένου παρά τινος στατιστικογράφου ἑδαπανήθη τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς πνευματικὰ ποτὰ τὸ ποσὸν 122,279,275 λιρῶν στερλινῶν. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου πόσα κοινωφελῆ ἔργα θὰ ἐγίνοντο καὶ πόσα ἀδικήματα θὰ ἀπεφεύγοντο ἐὰν μὴ ἑδαπανᾶτο.

* * Ὁ πληθυσμὸς τῆς Τύνητος ἀνέρχεται εἰς 200,000 περίπου. Ἐν τούτῳ περιέχονται 25,000 Ἰουδαῖοι καὶ 5,000 χριστιανοί. Οἱ λοιποὶ εἶναι πρὸ πάντων Μαυριτανοί, Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες.

* * Δύο ἀξία λόγου πολιτικὰ συγγράμματα δημοσιεύθησαν μετ' οὐ πολὺ. Ἱστορία τῆς βασιλείας τοῦ δολοφονηθέντος Τζάρου γραφεῖσα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Μυλιούτιν, τῆς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ῥωσσίας, ἐνῷ ὁ στρατάρχης Μακμαῶν προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ ἀπομνημονεύματα τῆς προεδρείας του.

* * Ἐν τοῖς ὄρυχεῖσι τοῦ σιδήρου ἐν Σουηδίᾳ ἐργάζονται 24,000 ἐργάται περίπου. Οἱ ἐκ δυστυχημάτων θάνατοι τὸ 1879 ἀνῆλθον εἰς 12. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι σχετικῶς ἐλάχιστος.

* * Χοιρομήτρια καὶ λάρδος ἐξήχθησαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1879 εἰς τὸ ποσὸν 750,000,000 λιτρῶν.

Λόγος Αἰτιγματος Γ'

Βοῦς—Ἰρις—Βούσιρις.

Ἐλοσαν δ' αὐτὸ οἱ κ. κ. Θεόδωρος Γ. Παχὺς, Ἀθανάσιος Τ. Μπασιᾶς (Ἀθηναῖος), Π. Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Ἀθανάσιος Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως), Παν. Ι. Μαλεβίτης (Πατρῶν), Ζώης Μ. Παπαθανασίου (Πύργου).

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'

Τὰ ἔθνη μὲ θάυμασαν, ὅλα ἀνεξαιρέτως
Μυρία δὲ συγγράματα περὶ ἐμοῦ κατ' ἔτος
Γράφονται, καὶ θὰ γράφονται ἐν ὄσῳ ἐκτιμᾶται,
Ἡ ἀρετὴ, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὄσῳ ἀγαπᾶται.
Τὴν στρογγυλὴν μου κεφαλὴν ἂν ὁμῶς μ' ἀπαίρῃς
Στὸ σῶμα σου, ὦ φίλτατε, θὲ νὰ μὲ μεταφέρῃς,
Κ' ἀπὸ λαμπρῶς καὶ ἔξοχος μέγας καὶ ὑψηλῆς,
Θὲ νὰ γινῶ, στὸ σῶμα σου, ὁ τάλαν, ὑπὸ κράτης,
Πειραιεύς. ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.